

HÍRLEVELE

2014. reformáció

Vetés és aratás

Megromlott időjárásunk jellemzője, hogy két évszak szinte eltűnőben van: a szép hosszú tavasz és a hasonló nyugodt ős.

Miért nagy baj ez? Nyilván azért, mert az egész életünk, biológiánk, egészségünk erre van berendezve, de arra is, hogy a tavasz a vetés, a megújulás ideje, az ős pedig a gazdag és minőségi termés betakarításának az ideje. A történelemnek is van tavasza és van gyümölcsérlelő nyugodt ideje. Ha csak valamiért meg nem romlik a klíma.

Mi büszkék vagyunk a reformáció idejére, a magyar történelem kiemelkedő alakjaira, korszakaira, a reformáció fejedelmeire, tudósaira. Európa népei sokat köszönhetnek a reformátoroknak. Ők pontosan tudták, hogy az ő idejük elsősorban a vetés ideje volt. Amit ők elvetettek, azt sok munkával, türelemmel kell növelni, gondozni, hogy sok generáció számára teremjen ehető gyümölcsöt, legyen a jövő a gazdag aratások ideje. Kérjük ehhez napon-ta Isten segítségét.

Nagy Péter

Közeleg a Reformáció!? (gondnoki beszámoló)

Lk 9, 24

„Mert aki meg akarja menteni az életét, elveszti, aki pedig elveszti az életét érterem, megmenti azt.”

Éppen hogy elkezdődött az oktatás és máris itt van az őszi szünet. Az elmúlt két hónapban is sok esemény volt közösségeinkben. Ebben a két hónapban zajlott az önkormányzati választási kampány is. Ismét sokan sokfélék ígértek. A politikai ígéretek betartását majd néhány év múlva kérhetjük számon. Viszont a saját életünkért, a családjunkért, gyülekezeti közösségünkért hozott áldozatokért naponta számon kér minket az élő Ige. Ha felelősségi körünkben alkalmazzuk a Reformáció üzeneteit, akkor ki fog teljesedni kisebb és nagyobb közösségeink élete. Jó volt látni azt, hogy az üldözött iraki keresztyénekért, a templomépítőkért, a szükségben levőkért és közösségi alkalmainkért sokan sokféle áldozatot hoztak gyülekezetünkben az idei őszön is.

A szeptember 6-7-i Szőlőskert programra idén is sok munkatársunk szánta rá idejét és energiáját. Külön köszönöm Fraskó Ádámnak, hogy középiskolásként vállalta fel a hétvégi hangosítási szolgálatot. Rideg Erika pedig idén is kiváló csapatot szervezett a legnagyobb forgalmat bonyolító kreatív programokra. A szombat esti Spárga koncert kivételesen jól sikerült. Ez tényleg több generációs (a tiniktől a 70+ évesekig terjedő) táncmulatság volt. Vasárnap a sátorban Papp-Tóth Viola tartott istentiszteletet. A templomban pedig iskolánk új elsőseinek befogadó istentiszteletére került sor. Ennek perselypénzét juttattuk el az üldözött iraki keresztyének megsegítésére.

Szeptember 14-én este Ratkó Ágnes a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem tanszékvezető tanára adott csembaló koncertet.

Szeptember 21-én tartottuk a mintegy 80 új óvoda befogadó istentiszteletét. Ekkor adhattunk hálát az óvoda felújításáért is. Az építkezés mára befejeződött, az elszámolás munkája vár az óvoda munkatársaira.

Szeptember 28-án az egyházmegyei diakóniai vasárnap és szószékcsere keretében Veress Gábor, Pesterzsébet Klapka-téri lelkész volt az igehirdetőnk. A perselypénzzel a kárpátaljai reformátusok fűtés korszerűsítését támogattuk.

Október 3-án 18 órakor a Hegedűs Endre Kossuth-díjas zongoraművész és felesége által szervezett Sursum Corda koncertsorozat utolsó állomása volt templomunkban. Másnap, október 4-én délelőtt a hagyományos őszi templom takarítás partin a szokottnál kisebb létszámú, de már összeszokott „kemény mag” tette rendbe a templomot és környékét. Este pedig Borsányi Márton testvérünk szervezésében a Collégium Musicum koncertjén vehettünk részt.

Október 11-én iskolánkban volt a Demjén kupa gyülekezeti és iskolai sportnap, amire különleges meglepetésként Vári Attila kétszeres olimpiai bajnok vízilabdázó is eljött. Az iskola könyvtártermében Szalontay Károly főszervező vezette a nagy érdeklődéssel fogadott beszélgetést. Sajnálhatják azok a vízilabdás gyülekezeti családok, akik kihagyták ezt a lehetőséget. A számtalan sportágban nagyszámú versenyző és közönség mérte össze erejét. Még szabaduló szoba műsorszám is volt.

Október 22-én délelőtt az iskolában tartottuk ünnepi megemlékezésünket az 1956-os forradalomról. Az iskola tanulóinak műsorát megtekintette és a jelenlevőket köszöntötte Czunyné dr. Bertalan Judit közoktatási államtitkár, Németh Zsolt, az országgyűlés külügyi bizottságának elnöke, Szabolcs Attila, kerületünk országgyűlési képviselője és Karsay Ferenc polgármester. Jelen voltak az önkormányzat más vezetői, kerületünk díszpolgárai, a kerületi törvényhatósági bizottság képviselői és néhány presbiterünk is többek között.

Az október 26-i perselypénzzel a sajlóádi gyülekezet templomépítését támogatjuk országos gyűjtés keretében. Köszönöm, hogy ezt az ügyet is sokan magukénak érezték.

Idén a mi templomunkban tartjuk az október 31-i megemlékezést a Reformációról 18 órakor. Előadást tart a reformáció és a XX. század második felének kapcsolatáról Földváryné Kiss Réka, a Nemzeti Emlékezet Bizottságának elnöke. A gyülekezet tagjait elvárjuk, az érdeklődőket szívesen fogadjuk.

A *zsoltáros istentisztelet* (vespera) rendszerint úrvacsorai előkészítőként is szolgál. November 1-én lesz ennek a szolgáltatnak a következő alkalma gyülekezetünkben. Készüljünk rá méltó módon és ünnepeljük ezt meg közösen! December 6-a a következő lehetőség.

A november 4-i presbiteri gyűlésen szavaz presbitériumunk a közegyházi tisztségekről. Az egyházkerületi jelöltek bemutatkozása megtekinthető a reformatus.hu és a parokia.hu honlapokon. Az egyházmegyei jelöltek bemutatkozása november 1-től lesz olvasható a bpdel.hu honlapon.

November 15-én lesz a templom takarítás parti következő fordulója. Reméljük, hogy addigra lehullik az összes falevél. Ha erre hamarabb kerül sor, akkor november 8. a céldátum.

November 18-án a Budafoki Esték keretében Ábrám Tibor, a miskolci Lévy József Református Gimnázium és Diákotthon igazgatója, a tiszáninneri egyházkerület főgondnoka lesz a vendégünk. Akit érdekel a református oktatás és a tervezett gimnáziumunk jövője, feltétlenül jöjjön el.

Az adventi gyermekműsorra november 30-án délután kerül sor. Nemcsak a gyermekes családokat, hanem a gyülekezet minden ifjabb és érettebb tagját is várjuk erre az örömnépre.

Egyházunk gazdasági törvénye szerint az **egyházfenntartási járulék** (nem adó!!!) ajánlott minimál összege a jövedelem 1%-a. Köszönjük, hogy a testvérek anyagilag is hordozzák gyülekezetünket.

„Adni jó”

Várjuk a testvérek adományait arra a célra, hogy *a templom külső megújítása* és rendbetétele folytatódhasson. Egyházmegyénk és az önkormányzat támogatásával a **parókia felújítása** megkezdődött (alsó fürdőszoba, nyílászáró csere). Továbbra is kérjük, hogy ki-ki lehetőségeihez mérten, havi rendszerességgel vállalja az anyagiakban megnyilvánuló hálaáldozatot.

Hívom a testvéreket a hónap végi istentisztelet után az *intézményeinkért tartott imaközösségre* továbbra is. Ez is reformációi öntudatunkra vár!

Ha minden jól megy, a következő Hírlevél megjelenésekor beosztott lelkészeink már túl lesznek a szülés fájdalmán és örömén, vezető lelkészünk pedig befejezi a kezelés utáni rehabilitációt. Köszönjük azt, hogy lelkészeinket testvéreink eddig is imádságban hordozták. Kérjük, folytassák ezt a jó hagyományt!

Az önkormányzati választások lezárása után imádkozunk és tegyünk azért, hogy az egyházi választások Krisztushoz méltóak legyenek. Hétköznapijainkban pedig ne felejtjük el, hogy mindenhol és mindenben az Ő képviselői vagyunk.

Lk. 9, 26

„Mert aki szégyell engem és az én beszédeimet, azt az Emberfia is szégyellni fogja, amikor eljön a maga, az Atya és a szent angyalok dicsőségében.”

Budafok, 2014. október 26.

Áldás! Békekesség!

Németh Géza gondnok

Nyáron elhangzott egy alkalommal, hogy gyülekezetünk gazdag, a szó mindkét értelmében. Az adakozás és segítség kapcsán került elő. A diakóniával nem most találkoztam először. Az hogy segítenünk kell annak, aki rászorul, az egyértelmű. Nem azért, mert elvárják tőlünk, hanem mert lelkünk ezt kívánja. Munkám kapcsán gyakran találkozom olyan emberekkel, akik sajnos sokszor más emberek jóindulatától függenek. Van, aki kihasználja, de nagyon sokan szégyellik a helyzetüket és nem mernek beszélni róla. Anna néni sem kért; egyszerűen csak mesélt. Nem volt benne düh, csak mély szomorúság.

Nagyon örültem annak, hogy amikor gyülekezetünkben segítséget kértem családjuk számára, halló fülekre és tetterre kész emberekre találtam. Szűkebb körben sokan tudtak róluk, és amikor a nehéz még nehezebbé vált számukra, már nagyobb körben kezdtük el szervezni a folyamatos látogatást és alkalmanként némi meleg étel és főzni való eljuttatását. A látogató szolgálat tevékenysége kapcsán jó alkalom volt egy kicsit bevonni a gyülekezetet is; így többen megtapasztalhatták szolgálatunk szép, de nem egyszerű mivoltát. Igaz, főleg a látogatás és az odafigyelés az alapvető cél, de ebben az esetben kivételt tettünk. Ők hárman nem tartoznak gyülekezetünkhöz, mégis amikor először találkoztunk megéreztem, hogy nem ez lesz az utolsó alkalom. Anna néni néhányszor el tudott jönni egy-egy istentiszteletre és nagyon meghatotta, milyen kedvesen fogadták őt. Köszönet érte azoknak, akik a szállításában részt tudtak venni.

Az egyszerű, de finom ételek nem csak a fizikai túlélést jelentik, hanem benne van a törődés, és ami nagyon fontos: az odaszánás is. Engem arra emlékeztet, amikor valakinek ajándékot készítünk és eltervezzük, mit és hogyan csináljunk. Amikor pedig átadjuk izgatottan várjuk az eredményt és nekünk is örömet okoz. Nyugdíjas, nagycsaládos, fiatal anyuka apró gyerekekkel, egyetemista mindannyian vállalkoztak erre. A család nevében köszönöm a törődést és egyre nehezebb világunkban az adakozást.

Hatos Kata

Örsi beszámolók túrákról, portyáról és a nyári táborról

A Hársbokor-hegyre indultunk.
A városon átkeltünk.
22-es busszal érkezünk,
40 métert fékeztünk.
10 kilométert megtettünk,
Ebédelni megpihentünk.
5 kilométert még lenyomtunk,
A túra végén focizunk.
Hazafelé indultunk.
Mindenki épségben túlélte.

Pingvin örs (örsi túra)

Tüzesen süt le a nyári nap sugára,
Az ég tetejéről a cserkészpajtásra.
Fölösleges dolog sütnie oly nagyon,
A cserkészingben úgyis nagy meleg vagy.

Kalandvággy tüze ég fiatal szívében,
Úgy vezetgeti örsét az erdőszélen.
Míg őirse vígan az erdőben heherész,
Nézi a térképet: eltévedtünk rég!

A sötét erdőben a ponyva alatt piheg,
Vacsorája nem más, mint sirály leves.
Utána a fejét a párnára hajtja,
Ugyanolyan cukor ébren, mint alva.

Bodza örs (tavaszi tábor)

A tavaszi tábor május 23-25. között zajlott a Pilisben. Az örs ezúttal két taggal: Lucával és Luluval, valamint Kacsával képviseltette magát. A tábor ideje alatt sokat caplattak egy hatalmas hátizsákkal a hátukon. Ebben nagyon elfáradtak, sőt még szellemileg is kimerültek. Ezt utólag is tapasztaltuk. Végig logisztorizták az egészséget és sokat beszélgettek, ami alatt hatalmasakat nevettek.

Még megyünk örsi túrára, Szentendrére fogunk biciklizni.

Nefelejcs örs (tavaszi tábor)

Summáját írom Eger várának – Szemelvények a Parádsasvári Krónikából

Megreggeliztünk, teát töltöttünk,
Nutella helyett dubla zsírt ettünk,
És az erőtől majd kicsattanva,
Nekiláttunk máris a délelőtti várszolgálatnak.

Ezen a napon csak építkeztünk,
Egy kaput felhúztunk, kantint csináltunk,
Még a szerszátrat is áthelyeztük,
Közösséginek egyből átneveztük.

Ezen az estén a tábortűznél,
Meghallgathattuk Miki hisztijét,
De szerencsére Jutka is Ott volt,
És a probléma egyből megoldódott.

Skorpió örs

A hatodik napon Éva lebukott,
Sárközi rájött, hogy csak kamuzott,
Ő nem is férfi, hanem csak asszony,
Azért jött, hogy Jancsika után kutasson.

Meglepő módon az eső nem esett,
Ami egy kicsit különös eset,
Így hát kimentünk az üveghutához,
Ahol sok kis ovis élénk jól bevágott.

Ja és egyébként ez volt a lelki nap,
Egész délután sütött a Szilvia,
Lelki ösvény és istentisztelet,
Csak úgy áradt belőlünk a szenvedély.

Citrom örs

Summáját írom a szülői napnak,
Megrendezésének, multságának,
Sok szülő eljött, mindenki várta,
Sok kajával telt meg a konyha kamra

A pingvineknél nagy erő vala,
A skorpiók meg ügyesek vala,
A nefelejcsök táncoltak vala,
Lángos meg palacsinta is vala.

Gubacsoknál meg kaszinó vala,
Hajóutaztatás, fogadás vala,
A kalandparkot is megjártuk vala,
A bakancsunk is tisztára lett mosva.

Nefelejcs örs

Faluból kijutni nem könnyű dolog,
Eltévedni én biztos nem fogok,
Rátértünk végül a helyes útra,
Kezdődhetett végre a hatalmas túra.

Kilométer múlva fent a Kékesen,
Már ha azt függőlegesen nézem,
Hegynek lábánál egy tónak partján,
30-an fekszünk egyetlenegy ponyván.

A másnapi utat rövidre vettük,
Földútjainkat betonra cseréltük,
Parádon egy nagy tiszteletkört tettünk,
Belvároson kétszer legeltettük szemünk.

Sólyom örs

Reggel megérkeztünk a templomhoz, ezúttal mindenki időben érkezett. Ádámmal később találkoztunk, előtte fagyiztunk. Utunk Dobogókőre vezetett. Dobogókőn ebéd következett. Remek kilátás nyílt Dobogókőről a Dunakanyarra. Utunkat a Rám-szakadék felé folytattuk. A Rám-szakadék nagyon meredek és kanyargós ösvényen vezetett végig. Kalandosan jutottunk túl a Rám-szakadékon. Cserkészekkel találkoztunk. Elértük a buszt időben. A túra mindenki számára felejthetetlen élményeket tartogatott.

Skorpió örs (örsi túra)

Visszatekintés a Páncélos egér örs 10 évére

2004 őszén egy komoly váltás történt a csapatban, ugyanis az újraindulás két örsre felnőtt és kereste az útját. Volt aki vezetővé vált, volt akinek változás történt a szolgálati területén, páran pedig szomorúan látták, hogy az eredeti örsük már nincs meg. Ekkor hívta életre Németh Klári a Páncélos egér vándor rajt idősebb fiú és leány cserkészek számára. Az örsgyűlések ritkábbá váltak, helyszínük továbbra is a templom volt. Ezekon az alkalmakon más ismerős csapatok tagjai is részt vettek. A kerületi nagytáborban számos korosztályos programon vettünk részt például egy kétnapos rover portyán.

A csapatparancsnok váltás érzékenyebben érintette lány rajunkat, így Kláriról és Csengéről is részben le kellett mondanunk, második örsvezetőnk Fórizs Balázs lett. Szépen beépítette az örsöt a vezetőség szolgáló tagjai közé, így egyre jobban számíthatunk ránk portyán vagy táboron hosszabb-rövidebb feladatok elvégzésében. Örsi programjaink kikerültek a templom falain kívülre a kerület kulturális intézményeibe és azon túl. Kedvenc feladataink közé tartozott a vetélkedő hétvégéken, táborban az előtáborozás és a természeti nap. Örsi hagyományaink is keletkeztek.

Bár a vezetőnk leköszönt 2010 augusztusában, aktivitásunk és lelkesedésünk megnőtt. Célul tűztük ki a vándor próba teljesítését, ami alkalmaink többségének keretét adta. A szövetség által közzé tett módot választottuk, ami 9 hónap kemény önnevelés volt. Ebben lelki-szolgálati, kulturális, valamint természeti pontokat teljesítettünk; havonta 10-12 darabot. Testedzést hetente, a kulturális programot kéthetente kellett beiktatni, közösségi hitéletben folyamatosan részt kellett vállalni. Két év alatt négyen teljesítettük a követelményt, így 2012 őszén megtörtént a csapat első rover avatása.

2010 őszén lehetőséget kaptam a 18+ örsvezető képzésre. Tavasszal pedig a Bernecebaráti hétvégén már én vezényeltem az örsöt. Ötleteket gyűjtöttünk, hogy milyen programokhoz van kedvük. Az ismeretekben való elmélyülés és szolgálat mellett laza kötetlen programokon is részt veszünk. Komoly megerősítést jelentett számomra, mikor a Várpalotán rendezett táborban újoncokat avattam a csapat és az örs tagjaivá. Szintén szerencsésnek mondható, hogy négyen ugyanahhoz az ifihez csatlakoztunk. Ugyanakkor három aktív társunk más örsökben is vezetői megbízást vállalt.

Örsgyűléseinken cél a fokozott interakció, néha már a szervezést is közösen végezzük. Büszkén jelenthetem, hogy az elmúlt négy év mindegyikében volt örsi túránk, amit mindig más vezetett. A vezetőségben folytonos a jelenlétünk: valaki az építkezésben, más a túrák szervezésében lett igazán profi, de új ötleteink is vannak bőven. Kulturális program gyanánt előszeretettel megyünk Budafoki estékre és a Rózsavölgyi közösség alkalmaira. A táborokban van mit fejlődni, a kis létszám gondját orvosolni fogjuk. Idén már az ünnep jegyében egy felvidéki portyát is szerveztünk.

Szabó Máté (örsvezető, 2010-2014)

2014-es év tervezett programjai

Felhívjuk a figyelmet arra, hogy az alábbi programokban lehetnek változások!

Ezért kérjük, hogy kísérik figyelemmel az istentiszteletek után elhangzó hirdetéseket, vagy tájékozódjanak a gyülekezet honlapján, vagy érdeklődjenek a lelkesítőiroda telefonszámán.

November

1. szombat	18:00	Vespera
4. kedd	19:00	Presbiteri gyűlés
15. szombat	8:00	Templomtakarítás II
18. kedd	18:00	Budafoki esték
30. vasárnap	11:30	Imaközösség az intézményekért

	16:00	Adventi gyermekműsor
December		
2. kedd	19:00	Presbiteri gyűlés (költségvetés)
6. szombat	18:00	Vespera
14. vasárnap	15:00	Idősek karácsonya
20. szombat	16:00	Imadélután
24. szerda	16.00	Karácsonyi istentisztelet (gyerekeknek)
	23.00	Karácsonyi istentisztelet
25. csüt.	10.00	Karácsonyi úrvacsorás istentisztelet
26. péntek	10.00	Karácsonyi úrvacsorás istentisztelet
28. vasárnap	11:30	Imaközösség az intézményekért
31. szerda	23:55	Évzáró úrvacsora

Az iratterjesztésben november közepétől kapható lesz a **2015-ös Bibliaolvasó kalauz.**

□ □

A karácsonyi ajándékozáshoz ajánljuk a felnőtt és gyermekkönyvek széles választékát, bibliákat, énekes könyveket, naptárakat, cd-eket és dvd-eket.

Vasárnap:

10.00 Istentisztelet,
minden hónap első vasárnapján úrvacsora,
minden hónap harmadik vasárnapján szeretetvendégség

18.00 Ifjúsági óra

Hétfő

18.30 Énekkar

Kedd

9.30 Baba-mama kör

18.00 Bibliaóra

Szerda

10.00 Bibliaóra nyugdíjasoknak

Csütörtök

8.00 Bibliaóra

19.30 Ádám kör (kéthetente)

Péntek

18.30 Gyülekezeti foci

Szombat

18.00 Vespera (minden hónap első szombatján)

Budapest-Budafoki Református Egyházközség

1221 Budapest, Demjén István u. 2.

Telefon: 229 22 78

E-levél: reformatus@bfok.t-online.hu

Lelkipásztor: Nagy Péter

Iskolalelkész: Csűrös András

Beosztott lelkészek: Csűrös-Varga Vanda és Papp-Tóth Viola

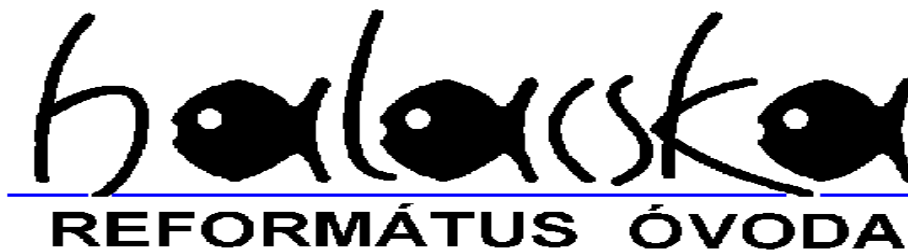
Gondnok: Németh Géza

Diakónus: Jani Marianna

Hitokató: Ábrahám Angéla

Honlapunk: <http://www.bfokref.zsoltar.hu>

Rendszeres gyülekezeti alkalmak

Bemutakoznak az óvoda új munkatársai

Fejszés Zsuzsanna vagyok, Kecskemétről kerültem Budapestre. Ott születtem és töltöttem gyerekkoromat, végeztem iskoláimat. A Kecskeméti Református Kollégium Gimnáziumában érettségiztem 2001ben, és a főiskolán szereztem óvodapedagógusi képesítést 2006-ban. Az ottani református gyülekezet tagja voltam.

2009. június 10-én megszületett kisfiam, Péter. A GYES időszaka előtt és után is folyamatosan kerestem óvodapedagógusi munkát Kecskeméten és vonzáskörzetében, de nem sok sikerrel. Nagykőrösön a Micimackó Játsszóháznak voltunk kisfiammal együtt aktív tagjai, ahol alkalom nyílt szakmai ismereteim gyakorlására. Így magam is szerveztem és vezettem ének, mozgásos, játék és vizuális tevékenységeket 2-5 éves gyerekeknek.

Az idei év nyarán több budapesti óvodába is beadtam a jelentkezésemet. Nagyon örültem, amikor Ablonczyné Vándor Margit óvoda vezető asszony felkeresett, és nagyon köszönöm az egyházközség bizalmát, hogy az idei tanévet én is a Halacska Református Óvodában kezdhetem, és Péter fiam is ide járhat, a Kis Halacskába Nagytétényben, a Balambér nagycsoportba.

Arany Etelka vagyok a Kis Halacska óvoda munkatársa. Itt lakom a XXII. kerületben a Baross Gábor telepen, férjemmel és két kislányunkkal. Kapcsolatom az óvodával öt évvel ezelőtt kezdődött, amikor nagyobbik lányom Enikő Csillag csoportos, óvodás lett.(Ő amúgy már a második osztályt kezdi a Rózsakerti Demjén István Református Általános Iskolában.)

Az eltelt évek alatt megismerkedtem az óvoda keresztyén szellemiségével az itt dolgozókkal, sok-sok szülővel és a Budafoki Református Gyülekezet sok tagjával is. Nagyon jó kapcsolatok, barátságok alakultak ki. Amikor Zsófi lányom is óvodás korba lépett, álláskereső lettem. Korábban a kereskedelemben dolgoztam. Olyan munkát szerettem volna, amelyet a család mellett is el tudok látni. Több, mint egy év keresgélés után, végre ide találtam, és bekapcsolódtam az óvoda életébe. Nagy örömmel teszem ezt és hamar befogadtak, elfogadtak, amit ezúton is köszönök. Legjobb tudásom szerint szeretném az óvoda életét segíteni.

Nevem **Jánosiné Ormai Orsolya**, a Halacska Református Óvoda új óvónője vagyok. Kisgyerekkorom óta óvónői pályára készültem, így érettségi után egyenes út vezetett az Eötvös Lóránd Tudományegyetem Tanító- és Óvónőképző karára, amit 2000-ben végeztem el, mint óvónő. A főiskola elvégzése után egy évet Bécsben töltöttem nyelvtanulás céljából, és közben gyerekfelügyeletet vállaltam. Kint tartózkodásom alatt enyhe értelmi fogyatékos gyerekekkel kellett foglalkoznom, így a tanult szakmám nehezebbik oldalát is megismertem. Hazajövetelem után a Húvösvölgyi Gesztenyés kert Óvodában dolgoztam hat és fél évet, illetve utána az óvoda állományában hat évet GYED-en és GYES-en voltam. Ez idő alatt három gyermekem született: Botond, Boróka és Benedek.

Óvodai munkám alatt folyamatosan képeztem magam, elvégeztem előbb egy népi játszóház vezetői tanfolyamot, majd a MBE Nagy Lajos Magánegyetemen szereztem pszichológus végzettséget.

A református keresztyénség nem áll távol tőlem, hisz gyerekkorom óta vallásos nevelésben volt részem, bár a vallásom római katolikus, de úgy érzem a vallásaink egyre jobban közelednek egymáshoz a krisztusi szeretet nevében.

Örülök, hogy újra egyházi intézménybe kerültem, hiszen középiskolámat Budakeszin a Prohászka Ottokár Katolikus Gimnáziumban végeztem, és ott tapasztaltam meg mennyivel jobb volt egy olyan helyen lenni, ahol a tanulás mellett a lelkünkkel is foglalkoztak.

Beke Annának hívnak. 24 éves leszek idén decemberben. Győrben születtem. 2013-ban végeztem Sopronban német nemzetiségi óvodapedagógusként és 2014. augusztus 25-től kaptam helyet a Halacska Református Óvodában, a Csengettyű kis csoportban.

Győrújbaráton éltem eddig szüleimmel, családommal. Kilencen vagyunk testvérek, én az ötödik vagyok, 3 bátyám, 1 nővérem, 3 húgom és 1 öcsém van. Őt testvérem él vagy tanul Budapesten vagy annak környékén. Szüleimtől keresztény nevelést kaptam és számomra is nagyon fontos a Biblia értékrendje, amely nemcsak gondolkodásban, hanem az életvitemben is meghatározó.

Már régóta szerettem volna egy keresztyén szemléletű óvodában dolgozni, ahol a kisgyermek nevelésében értékes és fontos, hogy megismerjék Isten szeretetét és továbbadhassák azt. Győrben a Keresztény Testvérgyülekezetbe járunk. Amikor otthon vagyok, segítem a közösséget zenei kísérettel. Az ifjúsági munkában is részt veszek. Itt, Budapesten is fontos számomra, hogy keresztény közösségbe járjak. Imádkozó szívvel jöttem Budapestre, és nagyon hálás vagyok Istennek, amiért elkészítette a helyemet az óvodában is és mutatott helyet albérletre vonatkozóan is.

Az otthoni légkörből való elszakadásom Budapestre, változást hozott az életembe. Ezért hálás vagyok, mert hiszem azt, hogy Isten minden gyermekének akar olyan életteret adni, ahol Őt szolgálhatja, így nekem is ez a feladatom, hogy ott ahol vagyok és élek, ott az Úr Jézus Krisztus is jelen legyen.

□ □

Ferencziné Palkó Erika vagyok. Érden nevelkedtem, ott jártam iskolába, jelenleg is ott lakom. Szakmai tanulmányokat a Szász Ferenc Kereskedelmi Szakközép és Szakmunkásképző iskolában végeztem. Mindeddig a kereskedelemben dolgoztam. Egy tizenkét éves fiam van.

Szívesen váltottam foglalkozást. Egyik barátnőm révén kerültem kapcsolatba az óvodával, aki itt dajka néni. Vonzott a lehetőség, hogy emberileg egy közvetlen, összetartó, egymásra odafigyelő munkatársi közösség tagja lehessen. Nagyon szeretem a gyerekeket, könnyen teremtek velük kapcsolatot. Beigazolódott a várakozásom. A munkatársak és a gyerekek is befogadtak. Én is jól érzem köztük magam. A Csengettyű kiscsoport dajka nénije lettem. Ebben a csoportban fiú többség a jellemző. Otthonosan érzem magam a gyerekek között, hisz én is egy fiút nevelek, és fiúk mellett nevelkedtem, két bátyám van. Nyitott befogadó ember vagyok, igyekszem a megfelelő hangot megtalálni a gyerekekkel és a felnőttekkel egyaránt. Szeretnék jó segítőtje lenni a csoportomnak és az óvá néniknek.

Beszámoló a Halacska Református Óvodában lezajlott KEOP 5.50/B/12-2013-0393. számú pályázattal kapcsolatosan.

A Halacska Református Óvoda 2013. decemberében az Új Széchenyi terv Környezet és Energia Operatív Program keretein belül az „Épületenergetikai Fejlesztések megújuló energiaforrás hasznosítással kombinálva„ c. pályázaton eredményesen szerepelt és a pályázatban szereplő munkálatok befejeződtek. Az ablakok cseréje, külső falak hőszigetelése, színezése, napkollektorok és napelemek felszerelése és a teljes fűtési hálózat cseréje valósultak meg.

A beruházás teljes költsége: 66.234.000 Ft volt, és ehhez 56.349.900 forintot biztosított a KEOP pályázat. Önrészként be kellett tennünk 9.944.100 forintot, de ehhez a Budapest-Budafoki Önkormányzat 3.000.000 forintot adott.

Az egész munka a pályázatírással kezdődött, ezt a munkát a Vert Pulse Kft. (1118 Budapest, Előpatak köz 3.) végezte el. Az építészeti terveket az ajánlatkérések után az ARCHITEKTUS 2000 BT. (1224 Budapest, Tátra u. 17.) csinálta. Természetesen közbeszerzési eljárást is kellett folytatnunk. A közbeszerzési eljárás után a Phlegon Consulting Kft. nyerte meg a pályázati kiírás alapján a munkákat. Ők voltak a fővállalkozók.

A pályázati kiírásban szerepelt még, hogy nyilvánosságot kell biztosítanunk, ezért két táblát is kiraktunk az óvodában. Ezeket a táblákat olyan helyekre kellett kitennünk, hogy lássák a szülők és a környéken lakók is. Annak a feltételnek is eleget tettünk, hogy a Városházi Híradóban és a gyülekezet Hírlevelében is megjelentettünk információkat a KEOP pályázat kapcsán.

A munkálatokat 2014. július 14-én kezdtük meg, és a tanév megkezdésére már csak olyan elvégzendők maradtak, melyeket - biztonsági előírások mellett -, de külső részen tudtunk elvégeztetni.

Az első részt szeptember elején elszámoltuk. Ez 59,6 %-os teljesítést jelentett. Mai nappal az egész pályázat lezárult. A pályázat mellett volt alkalmunk sok apró belső munka elvégzésére is. Nagyon hálásak vagyunk, hogy ez sikerült, mert ezzel teljesen új arculatot kapott az óvodánk. Fontos, hogy a fűtés-korszerűsítés is megvalósult, mert azzal nagyon sok problémánk volt korábban.

Dr. Kristóf Imréné

Az idei tanévben nem csak az új tanulók létszáma gyarapodott jelentősen, hanem a pedagógusoké is. Az előző hírlevélben elkezdett bemutatkozásukat most folytatjuk.

Dizseri Péternek hívnak, Magyarországon születtem. 32 éves vagyok.

Második fiúként jöttem a családba. Édesanyám Dizseriné Pálffy Katalin logopédusként dolgozik. Édesapám Dr. Dizseri András pedig agrármérnök. Bátyám – Gábor - kertész-mérnök, három gyermekes családapa. Középső testvérem, Barnabás, magyar szakos egyetemista. Iker öcséim, Máté és Tamás mezőgazdasági mérnöknek tanulnak.

A Sárbogárdi Petőfi Sándor Gimnáziumban érettségiztem, majd kötelező sorkatonai szolgálatot teljesítettem Szombathelyen és Medinán kilenc hónapig.

Főiskolai tanulmányaimat Szegeden végeztem földrajz-történelem szakon. Oklevelem megszerzése után egy évig Londonban dolgoztam, mint család-segítő. A kiutazással az volt a célom, hogy egy kicsit jobban megismerjem a világot, és megtanuljak egy nyelvet. Nagyon szép, tartalmas évet töltöttem ott, tele élményekkel, de a végét már vártam, jó volt hazajönni. Hazaérkezve a Sárszentmiklósi Általános Iskolában kezdtem tanítani. Ugyanakkor a magam képzését sem szerettem volna abbahagyni, így a Pécsi Tudományegyetem történelem majd földrajz szakán kiegészítő képzésen vettem részt, megszerezve mindkét tárgyból a középiskolai tanári diplomát. Eközben lettem életemben először osztályfőnök, „gyermekeim” az idén ballagtak. Az évek alatt nagyon megszerettük egymást, ha szigorúnak kellett lennem, akkor is tudták, hogy nem tart ez sokáig, a vihar után kisüt majd a nap megint.

Miért választottam a tanári pályát? Azt hiszem leginkább azért, mert nagyon úgy látom, hogy az én talentumom legfőképpen ez. A tanítványaim ragaszkodása, gesztusai, szavai mind ebben erősítenek. Persze szüleim szeretete, példamutató terelgetése is segített idáig eljutni. Azután apai nagyapám és nagyanyám is pedagógusok, és azon az ágon még sokan mások. Az, ahogy pedagógus felmenőim éltek, dolgoztak, mint kiváló tanárok, tanítók - bár ezek egy részét csak az elbeszélésekből ismerem - mégis vonzóvá tette ezt a hivatást. Közvetve-közvetlenül ők tanítottak meg a becsületes munka örömeire is.

A pályaválasztásomhoz hozzájárult, hogy környezetünkön különösen sok nehéz sorú család él. A családban élő gyerekekkel jó barátságba kerültünk, olyannyira, hogy édesapám nyári tábor szervezett nekünk, amit több mint tizenöt éve folyamatosan megismétlünk. Az utcabeli gyerekek jó részt fiatalabbak voltak nálam, és fiútáborok (mert csak fiúk vehettek rajta részt) alatt vettem észre, hogy milyen jól érzem magam közöttük, könnyen meg tudom magam értetni velük, és hogy figyelnek rám.

A döntésemet befolyásolta az is, hogy környezetemben közelről láttam, tapasztaltam a cigány gyerekek, fiatalok sokszorosan nehéz helyzetét. Érdekelni kezdett ez a teljesen más mentalitású, sok tekintetben más gondolkodású nép. Nyelvükből vizsgát is tettem.

A sport mindig is része volt az életemnek. Középiskolai éveim alatt az iskolában kézilabdáztam, mellette több évig pingpongoztam, tollaslabdáztam. Később, már tanárként éveken keresztül játszottam a városi teremlabdarúgó bajnokságban.

A zenéről. Mert az bizony nem az erősségem, hallásom javítására kértem meg volt középiskolai tanáromat, és az ő nagy segítségének köszönhetően lehettem évekig tagja a város kórusának.

Életemben nagy változás, hogy ezen a nyáron, esküvőnk után Érdre költöztünk feleségemmel, Rékával.

Az életem alakulásában fontos szerepet játszott a Református Egyházhoz való kötődésem is. Ez sem előzmény nélkül való: apai dédapám Pécsen hitoktató lelkész volt, apai nagyapám, nagyanyám az ébredés idején az ifjúsági munkában vettek részt, anyai nagymamám és nagyapám a pasaréti gyülekezetnek voltak évtizedekig aktív tagjai. Abban a döntésben pedig, hogy iskolát, lakóhelyet változtatva Budafokra jöjjenek tanítani meghatározóan fontos volt, hogy keresztyén alapú, református szellemiségű intézmény vezetője hívtott. Jól is érzem magam itt, és bár még csak pár hete vagyok itt, úgy érzem, hogy a gyülekezetben is otthonra találtunk.

Sárdiné Varga Ildikó vagyok. 1985 – ben végeztem az ELTE Tanárképző Főiskolai Karán, biológia–kémia szakon. Az oklevél kézhez vétele után Ercsiben helyezkedtem el, ahol 29 évig dolgoztam. Az oktató – nevelő munka mellett 2002–ben megszereztem a közoktatás-vezetői képesítést is, és mint munkaközösség–vezető segítetttem kollégáim munkáját. Mindig érdekelt az informatika, „jó barátságban” vagyok a számítógépekkel, ezért ahogy lehetőségem nyílt rá, ezen a területen is képeztem magam: 2010–ben végeztem az egri Eszterházy Károly Főiskolán okleveles informatika tanárként.

Ercsiben sok lehetőségem volt a hátrányos helyzetű tanulók foglalkoztatására és az egyéni felzárkóztatásra. Úgy gondolom, hogy a felzárkóztatás mellett a tehetséggondozás is kiemelten fontos, ezért 2010–ben beiratkoztam a Szent Gergely Népfőiskolára, ahol tanulmányaim végeztével tehetséggondozó tanár képesítést kaptam.

Jelenleg is Ercsiben lakom 3 gyermekemmel (férjem 2002–ben eltávozott közülünk), akik közül kettő már felnőtt. Legnagyobb lányomnak már családja van – unokám 5 hónapos –, fiam első éves egyetemista, a BME hallgatója, kisebbik lányom ebben a tanévben fog érettségizni.

Nagy örömmel és várakozással érkeztem a Rózsakerteri Iskolába. Minden igyekezetemmel azon leszek, hogy a tanulókkal megszerettessem a természettudományos tantárgyakat, a lassabban haladókat segítsen, a tehetségeseket versenyekre készítsem. Emellett a rám bízott ötödikes osztály diákjait összetartó, boldog közösséggé szeretném formálni – folytatva Kapitányné Szűcs Andrea munkáját.

Kocsis Krisztina vagyok, Sopronban születtem, ott is éltem egészen az egyetemi éveimig. A soproni Berzsényi Dániel Evangélikus Líceumban, nyolcosztályos német nemzetiségi tagozaton érettségiztem. A német nyelvvél egészen kisgyermekkorom óta kapcsolatban állok, emellett 2003 óta a Fóti Evangélikus Kántorképző Intézet nyári tanfolyamain is részt veszek, 2008 óta már nem hallgatóként, hanem előadóként. Az ottani zenei élmények buzdítottak arra, hogy 2008-ban elkezdjem a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen az egyházzene szakot, ahol 2013-ban diplomáztam. Az egyházzene mellett elvégeztem a tanár-zenetanár szakot is, majd a 2013/14-es tanévet ösztöndíjasként Németországban töltöttem a herfordi egyházzenei főiskolán.

Jelenleg vőlegényemmel Budapesten élünk, emellett pedig mindketten kántori szolgálatot is végzünk vidéken, jómagam Csömörön az evangélikus gyülekezetben, ahol a gyülekezeti kórust is vezetem.

Ez évben nyertem felvételt a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem doktori iskolájába ösztöndíjas hallgatóként, egyházzene szakra. Emellett kezddhettem meg munkámat a Rózsakerteri Demjén István Református Általános Iskolában, mint az alsó tagozatosok egyházi ének tanára, valamint az iskolai énekkar vezetője.

Jóllehet ez az első általános iskolai tanítói foglalkozásom, sok tapasztalatot szereztem eddig is minden korosztály pedagógiájában a különböző tanfolyamok, egyházi alkalmak során. Aktív gyülekezeti tagként az egyik legfontosabbnak a gyerekek oktatásában az erkölcsi, az emberi vonatkozást tartom.

Rácz Gábor vagyok, Budapesten születtem, itt is nőttem föl. Az ELTE-n tanítói, a Károli Egyetemen pedig angolszakos tanulmányaimat végeztem. A tanítóképzőn ének-zene volt a műveltségterületem. Felsőoktatásban eltöltött éveim előtt és közben éltem Londonban másfél évet. Itt szerettem igazán bele nem csak az angol nyelvbe, hanem egyáltalán a

nyelvekbe, a magyar és a külföldi kultúrákba. Azóta is igyekszem mind a magyar, mind az egyéb országok kultúráit és nyelveit egyre jobban megismerni. Középiskolás koromban kezdtem gitározni, majd zongorázni, a zene szeretete és művelése ekkor kezdődött meg igazán az életemben.

Nagy családból származom, hiszen 6 testvérem van. 4 öcsémmel és sok nálam fiatalabb barátommal, ismerősömmel játszottam, foglalkoztam szívesen már 8-10 éves korom óta, és amikor csak alkalom adódott arra, hogy másoknak segítsék tanulásban és egyéb dolgokban, örömmel tettem, teszem meg ezt.

A Kispest-Rózsateri Református Egyházközség tagja vagyok már több, mint 10 éve. Az itteni gyerekszolgálatban, valamint a zenei életben van szerepem. Emellett a REFISZ-ben (Református Fialok Szövetsége) is örömmel vállalom feladatokat szabadidőmben.

Pedagógiai elveim közül a legfontosabbnak azt tartom, hogy a gyermekek szeressék azt, amit csinálnak, amivel foglalkozniuk kell, s mindeközben magukat, egymást, a körülöttük lévő embereket és Istent is tiszteljék, szeressék. Nagy öröm számomra, hogy a Demjén István Református Iskolában taníthatok, hiszen az intézmény szellemisége igazán támogatja ezt.

Szabó Katalin Olga vagyok, magyar–angol szakos gimnáziumi tanárnő. Bonyhádon születtem, Komlón nevelkedtem, egyetemi tanulmányaimat Pécsen végeztem, Budapestre már férjemmel költöztem. Itt is kezdtem el tanítani. A Baár-Madas Református Gimnáziumban töltött négy év után gyermekeink születése-nevelése vált legfontosabb feladatommá. Az idei tanévben legkisebb gyerkőcünk is megkezdte általános iskolai tanulmányait, így velem együtt én is visszatértem az „iskolapadhoz”, hiszen a 2014/15-ös tanévtől a Rózsakerti Demjén István Református Általános Iskola nebulóit tanítom az angol nyelv szépségeire. Az iskola választott igéje, „az igazsághoz ragaszkodva növekedjünk fel szeretetben” ad nekem is útmutatást abban, hogy miként tudom ezt a szolgálatot ellátni.

Szunyi György:

„Szél hozott, szél visz el...” - énekelhetjük a kedves dalt... Az Úr hozott, s Ő visz el – ahova Ő akar - fordítjuk át sokan, s hála az Úrkrisztusnak én is. Hálával telve mondhatom, hogy már jó néhány éve, s valahogy egyre közelebről, egyre biztosabban hiszem és érzem az Úr irányítását. Ő vezette különleges, tarka életutamat Tömörkénytől Somogyvámosig, Szegedtől Budapestig, s tudom, hiszem, hogy az Úr sugallatára kerültem a Lónyay Utcai Református Gimnáziumból ide, a rózsakerti iskolába. Most Érden lakom egy csodás kis „édenkertben” feleségemmel és két gyermekünkkel egy pompás kis családban, s az Érd-parkvárosi Református Gyülekezetbe járunk közösségi alkalmakra. Hiszem, hogy tartalmas, szép évek várnak rám itt, és egyre nagyobb arányban leszek budafoki és rózsakerti tanár, polgár, ember...